

Men igen: Grundlaget i et retssamfund er altså, at man, inden man dømmer folk, er sikker på, at man har de rigtige oplysninger, og vi er ikke i stand til i dag at påstå, at vi har oplysninger nok om den mellemperiode, der var omfattet af mit tredje spørgsmål.

Derfor vores støtte til dagsordensforslaget fra regeringspartierne, Enhedslisten og SF.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Der har fra forskellig side været sat spørgsmålstegn ved den undersøgelsesform, der er anbefalet i det dagsordensforslag, der er fremsat af de fem partier. Jeg vil derfor gerne gøre et par bemærkninger om det.

Folketinget modtog som bekendt i november sidste år en henvendelse fra Højesterets præsident. Henvendelsen fremkom bl.a. på grund af den omfattende kritik i offentligheden af brug af undersøgelsesretter, således som vi kender dem i dag. Højesterets præsident opfordrede kraftigt til, at spørgsmålet om brugen af undersøgelsesretter, deres opgaver og de regler, der bør gælde for deres virksomhed, afklares gennem nedsættelsen af et udvalg. Højesteretspræsidenten tilføjede, at man fra domstolens side, hvis en sådan afklaring ikke fremkommer, ville forbeholde sig sin stilling til fremtidige tilsvarende undersøgelser.

Debatten i Folketinget sidste år viser efter min opfattelse, at Højesterets præsidents synspunkter gjorde indtryk på Folketingets medlemmer. Regeringen har da også i samråd med Folketingets Udvalg for Forretningsordenen nedsat et udvalg med professor Lars Nordskov Nielsen som formand til at se nærmere på undersøgelsesretter og andre undersøgelsesformer.

På denne baggrund bør der efter regeringens opfattelse ikke nedsættes en ny undersøgelsesret i denne sag. Et særligt folketingsudvalg – som foreslået af de fem partier – vil i øvrigt være et bedre forum til at undersøge og vurdere de spørgsmål, der kan rejses, om ministres ansvar. Det, der skal undersøges og vurderes, er jo, om ministre frem til nedsættelsen af undersøgelsesretten den 4. november 1993 ved fejl eller forsummelser har afgivet mangelfulde eller forkerte oplysninger til Folketinget, som kan give anledning til at drage de pågældende til ansvar.

Der er ingen tvivl om, at et folketingsudvalg vil kunne foretage den nævnte undersøgelse og vurdering på en god og rigtig måde. Vi kender jo den parlamentariske proces med spørgsmål og svar fra vores daglige arbejde. Folketings-

medlemmer har derfor særlige forudsætninger for at vurdere ministrenes forhold.

De undersøgelsesretter, der hidtil har været nedsat, har desuden udvist en vis tilbageholdenhed over for at bedømme ministres ansvar – og med god grund, for denne vurdering tilkommer det jo udelukkende Folketinget at foretage.

At nedsætte en ny undersøgelsesret ville efter min opfattelse heller ikke være rigtigt i forhold til tjenestemændene. Først har de afgivet forklaring for den undersøgelsesret, der nu har afsluttet sit arbejde, så skal de forklare for en ny undersøgelsesret, og derefter kan der blive tale om en tjenestemandssag med yderligere nye afhøringer om disse forhold. Det ville være en meget omstændelig og langtrukket proces. Jeg kan derfor godt forstå, at tjenestemændenes organisationer advarer kraftigt mod en sådan fremgangsmåde.

Alt i alt mener jeg, at det ikke vil være rigtigt at nedsætte en ny undersøgelsesret i denne sag. Folketinget må undersøge de spørgsmål, der kan rejses vedrørende ministrene, og tjenestemændene må behandles efter tjenestemandsløvens regler.

Jeg håber hermed at have givet svar til hr. Kai Dige Bach med flere, der har været inde på disse problemer.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Justitsministerens redegørelse giver anledning til et spørgsmål om, hvorvidt regeringen har rettet henvendelse til domstolene, herunder til Frank Poulsen, og om Frank Poulsen i givet fald, hvis han fik en opfordring fra regeringen, ville være indstillet på at fortsætte det arbejde, som han nu er begyndt på og har afsluttet første fase af.

Har regeringen undersøgt konkret, om Frank Poulsen ville være indstillet på at fortsætte? Hvis ja, hvad har Frank Poulsen så svaret? Og har regeringen ikke gjort noget, har regeringen ikke spurgt Frank Poulsen, hvorfor har man så ikke gjort det?

Det fremgår jo af Børsen i dag, at Frank Poulsen ville være parat til at fortsætte denne sag uanset højesteretspræsidentens tidligere brev og også ville betragte sagen som en fortsættelse – altså ikke som en ny sag, men blot som fase 2 af samme sag. Derfor ville det være meget interessant at få justitsministerens svar på, om man har talt med Frank Poulsen, og hvad der i givet fald er kommet ud af det.